Dodenherdenking 4 mei 2017

Sittard-Geleen april 2017.

Geachte mevrouw / heer,

Stichting 4 mei herdenking Geleen en de oud-strijders en militairen vereniging Geleen nodigen u uit voor het bijwonen van dodenherdenkingsplechtigheid op donderdag 4 mei 2017 aanstaande om **19:50 uur** aan het monument op de Bloemenmarkt.

De herdenking draagt dit jaar het thema **'De kracht van het persoonlijke verhaal'** zoals het nationale comité 4 en 5 mei uitdraagt. In 2017 viert Nederland dat het 72 jaar geleden werd bevrijd van de Duitse en Japanse onderdrukking. Op 4 mei herdenken we de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog en van oorlogsgeweld sindsdien. Ook staan we erbij stil dat sinds 1945 de wereld nog geen dag vrij is geweest van oorlog. Tegelijkertijd lijkt de wereld in brand te staan, zijn oorlog en grootschalig geweld aan de orde van de dag. Vrijheid is nog steeds niet vanzelfsprekend. Iedere generatie heeft eigen markeringspunten als het gaat om vrijheid. Voor de jeugdigen geldt dit voor het heden en voor de ouderen ligt dit meer in het verleden. Op 18 September 1944 eindigde de oorlog in Sittard-Geleen, uiteindelijk eindigde de oorlog voor geheel Nederland op 5 mei 1945. Voor ons koninkrijk was het einde van de Tweede Wereldoorlog in Nederlands-Indië op 15 augustus 1945 bijvoorbeeld ook geen bevrijding. Twee dagen later begon de dekolonisatiestrijd van een land op zoek naar vrijheid. Vanwege deze geschiedenissen reflecteren we op het verleden en proberen we lessen te trekken voor het heden en de toekomst.

Het is geen wonder dat deze persoonlijke verhalen over de Tweede Wereldoorlog en de dekolonisatie van Nederlands-Indië zo populair zijn. Ze ontroeren omdat ze de essentie van het leven heel nabij brengen. Ze gaan over moed en opoffering. Maar ook over de duistere kanten van de mens. Over de dood uiteraard en over diep gevoelde ellende, pijn, angst, onmacht en vernedering. Over verraad, leugens en lafheid.
En over de geknakte levens van militairen van 19, 20, 21 lentes jong. Die nooit ouder zijn geworden. Die nooit de kans kregen hun eigen baby te horen kraaien of hun ouders te begraven. En over de miljoenen die zijn vermoord en niet eens een graf hebben.

Persoonlijke verhalen over de oorlog, elke oorlog, zijn nooit zomaar verhalen, ze staan niet op zichzelf. Er hangt de schaduw overheen van de wereldgeschiedenis. Een seconde verder en je verkeert in het nog steeds onvoorstelbare verhaal van de massamoord. Of in het verhaal over de oorlog in Nederlands-Indië. Of in een overzeese strijd in de tegenwoordige tijd, om vrouwen en meisjes te behoeden voor verkrachting, mannen voor onthoofding. Het grotere verhaal van geopolitiek en genocide. Van een voetnoot in een overzichtswerk, tot een eigen (auto)biografie. Zo is in de afgelopen decennia het grote verhaal over de oorlog, de verovering, de veldslagen, de jaartallen, de moorden en de uiteindelijke bevrijding, ingevuld door talloze 'kleine' verhalen. Samen vormen ze een mozaïek dat op geheel eigen wijze het grote verhaal nogmaals vertelt Deze verhalen moeten worden verteld, ook zeventig jaar na dato. Steeds vaker zijn de boeken die over de Tweede Wereldoorlog verschijnen, biografieën, familieverhalen en memoires.
Zuiver particuliere geschiedenissen dus.

Ook krampachtig zwijgen is een verhaal. Niet kunnen praten over de vermoorde familie, een nimmer teruggekeerde geliefde. Of uit schaamte. Of vanwege een muur van onbegrip bij familie of vrienden die het allemaal niet hebben meegemaakt, voor wie 'vredesmissie' alleen een woord is in het televisienieuws.

Het steeds weer vertellen van verhalen over de oorlog, welke oorlog dan ook, helpt daarbij. In elke stad, elk dorp, elke gemeente is dit mogelijk. Door elk jaar op 4 mei en op de andere geëigende data de persoonlijke oorlogsverhalen van inwoners te vertellen. Daarbij kunnen de sociale media worden ingezet. Die stimuleren mensen immers om zelf verhalen uit de familie op te sporen, vast te leggen en door te vertellen.

Wat dit betreft moet de beroemde dichtregel van Leo Vroman 'Kom vanavond met verhalen' niet alleen als hartekreet worden gezien, maar ook als opdracht. Zonder gedeelde geschiedenis geen gedeelde toekomst. We moeten de verhalen blijven vertellen, blijven delen. Tot alle getallen weer zijn veranderd in namen door de kracht van het persoonlijke verhaal. Dat is de waarde van gedenkende.

Aan de herdenking wordt medewerking verleend door de Harmonie Lutterade, Geleens Mannenkoor Mignon, Amnesty International, Scouting Don Bosco en de Gemeente Sittard-Geleen. Tevens zullen er diverse afgevaardigde van het college B&W en andere vertegenwoordigers aanwezig zijn.

Om 20:00 wordt er 2 minuten stilte in acht genomen aan het monument aan de Bloemenmarkt.

Na afloop is er de gelegenheid om in het "Volkshoes" een kop koffie, thee of iets verfrissends te drinken en na te praten over onze vrijheid op straat. Iedereen, jong en oud is van harte welkom.

In verband met de organisatie verzoeken we u, indien u een krans of bloemen bij het monument wil leggen dit uiterlijk 3 mei door te geven aan:
Jan Cremers (jwmcremers@home.nl) , Pastoor Leesensstraat 45, 6163 GZ Geleen, Tel: 046-4746330

Met vriendelijke groet, Stichting vier mei herdenking Geleen & Oud-strijders en militairen vereniging Geleen.

Secretariaat "stichting vier mei herdenking Geleen", Bachstraat 33, 6164BX, Geleen t.n.v. Ton v/d Hoek tonvandenhoek@ziggo.nl
Secretariaat "oud-strijders en militairen vereniging Geleen", Narcissensingel 6, 6163EC, oudstrijders.geleen@gmail.com